

Jeg vil så også sige til hr. Langkilde, at meget tyder på, at hr. Langkilde ikke så tit tager med kollektiv trafik, når han siger, at det går vældig godt i København, og selvfølgelig er det de dumme københavneres skyld, at de ikke sørger for at få gaflet pengene til sig, som de kan i Jylland. Faktisk er sagen, at hvis man kommer med de store fødelinjer ind til København i myndretiden, så er der simpelt hen overfyldt. Der er simpelt hen overfyldt, og man kan ikke være der, og det tager altså lang tid, før materialet bliver fornyet i det omfang, det skal, meget lang tid.

Og endelig vil jeg sige: Hvis vi skal have folk til at skifte fra bil til kollektiv trafik, så kan det ikke nytte noget, at de ikke kan blive i det samme transportmiddel, men skal skifte hele tiden. Det ved vi af erfaring, og det er en af grundene til, at det er så tosset, at minimotoen ikke kan snakke sammen med resten af den kollektive trafik.

Niels J. Langkilde (KF):

Fru Margrete Auken vil meget gerne tale om ansvar. Det er selvfølgelig Folketinget, der har det overordnede ansvar, ingen tvivl om det, og de partier, der har stemt for det her, er da dem, der er ansvarlige og står til regnskab for, hvad der kommer til at ske med det her projekt.

Vi har så uddelegeret en del af ansvaret, og i og med at man uddelegerer en del af ansvaret, og dem, man har uddelegeret ansvaret til, har en fornemmelse af, hvor man vil hen, så skal man jo ikke gå ind og overtage deres arbejde, for så er der ikke tale om nogen uddelegering. Det er jo selve kernen i den nye strategi, som jeg tror slår igennem mange steder i den offentlige sektor, det er tilliden til, at det at uddelegere, det at give folk ansvar, giver langt bedre resultater både i organisationen som sådan og over for kunderne. Der bliver en orientering mod kunderne i stedet for en orientering mod sig selv.

Den kollektive transport benytter jeg ikke ofte i myndretiden, for dér er det arbejdstid her på Christiansborg, det skal jeg gerne tilstå; men jeg kan da se af antallet af henvendelser, mængden af kritik, antallet af spaltemillimeter i pressen, at det oplagt går den rigtige vej.

Så vil fru Margrete Auken gerne have, at man kan sidde i det samme transportmiddel, fra man starter, til man slutter. Ja naturligvis, det er ideelt, men det er altså ikke virkeligheden for ret mange, når man på vej til arbejde skal aflevere et par børn i en daginstitution og skal handle

lidt på vejen hjem, bestemt ikke, og det klarer folk godt. Vi kan se på nogle af de nyudbygninger, der er kommet på HT-området, med ekspresbusserne mellem fingrene, at det er noget, folk har taget til sig, og det er da selvfølgelig, fordi det kun er en del af deres rejserute. De kommer hurtigere af sted på en del af ruten, og den sidste stump tager man så med anden form for kollektiv transport.

Vi er ikke nervøse for, at vi ikke alle sammen har en bus lige for vores egen dør. Hele hovedstaden ville blive plastret til med kollektiv transport, og det ville blive alt for stor en belastning af vejnet og miljø, hvis det skulle komme dertil.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Hr. Langkildes beskrivelse af, hvordan det er at rejse, er rigtig for så vidt angår mange mennesker, men hvis vi skal have bilisterne til at skifte over, så vil de i reglen ikke finde sig i at skulle skifte transportmiddel flere gange. Det ved vi.

Jeg vil gerne finde mig i det – det gør jeg også – og hr. Langkilde vil åbenbart også gerne. Fint nok! Men vi ved også af erfaring, at en af metoderne til at få dem til at skifte over, er, at det kollektive system er så bekvemt, at man ikke skal rundt fra det ene sted til det andet. Det ved vi. Så kan hr. Langkilde sige, at det må de så få lært, men da han ikke vil være med til at begrænse deres muligheder i andre henseender – det ved jeg han ikke vil – så kan det jo ikke nytte noget, at man står og siger: Det håber vi nok går godt.

Og så vil jeg lige sige, at når vi ellers udliciterer opgaver, så har vi jo budgetter, altså vi har nogle faste ting, vi ved noget om. Her er ikke noget budget. Her er ikke et vedtaget budget. Her er nogle løse overslag. Jeg håber da ikke, De Konservatives fremgangsmåde i øvrigt, når man skal have ting udbudt, vil være, at man så bare har det til at ligge sådan helt løst mellem fingrene, hvad det kommer til at koste.

Der er ikke noget vedtaget budget. Jeg har her et svar, som finansministeren har givet mig i februar i år. Her står der helt tydeligt, at det er et overslag. De 5,2 mia. er et overslag. Der er ikke tale om, at der er et vedtaget budget nogen steder. Det er jo en af grundene til, at det er lidt komisk at nævne revision, og at rigsrevision osv. skal kontrollere det, for det kan de først gøre langt på den anden side af katastrofen – hvis det altså bliver en katastrofe.